

1. Արդյոք գիտե՞ս Զիսուսին, մարդ,
Եվ Նրա խաչի մեծ սարսափ,
Դառն արցունքներ հոսեն պիտ
արդ,
Դիտեմ Փրկչիս խոր տագնապ:
Տես՝ ինչպես Նրան ծաղրում են
զուր
Եվ ապտակում անիրավ,
Բևեռները թափանցում սուր,
Ահ, Տիրոջ ահռելի ցավ:

2. Զորդ դառն արցունք եմ
թափում ես,
Երբ հիշում եմ, թե վշտոտ
Նա նայում էր չար աշխարհին,
Նրա ճամփեն էր մութ, արևոտ:
Մեռելիս, տես, հեզ աղոթեց
Խաչողների համար Նա:
Զարչարվեց Նա, տանջվեց
պես-պես
Կյանքի վերջում անխնա:

3. Ո՛հ, դու նայի՛ր Զիսուսին հեզ,
Ցած է կախվել Նա խաչից,
Առատ արցունք թափում եմ ես,
Զիշում մահվան Նրա կսկիծ:
Զուր հրճվում են ուժերը մութ,
Նենգ, դաժան ոսոխների,
Վաղ է խրախճանք նրանց, մեզ
ինչ փույթ,
Զաղթությունն մեր անթերի:

4. Արշալույսը հարության տե՛ս,
Լսի՛ր երգը գոհության,
Գերեզմանից դուրս եկավ վես
Փրկիչ երկրի անսասան:
Դառնությունից ծանր խեղդված
արդ
Տապալվեց իշխանն չարի,
Ոչխարները մեծ սիրով հորդ
Շուտ գտան Զովիվ բարի: